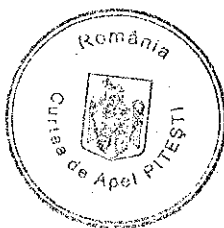

Dosar nr. 757/90/2014

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA I CIVILĂ

ÎN CHEIERE

Ședința publică din 14 aprilie 2015

Completul compus din:

Președinte: C.P.-I., judecător

Judecător : N.-S.P.

Grefier : N.-S.M.-B.

S-a luat în examinare apelul declarat de reclamanții A.V., A.E. S., B. E.A., B. A., B. M. D., C. M.E., C.A.M., C. I., C. D., C.E., C. E.G., D.I., D. M., E.I., F.I.G., F.M., G.D., G. A.C., G.I., G. I., L. C., M.M., M.M., M.E., N.M. M., Ol.M., P. T., P. M., P.G., P. E., R. A. I., R. G., R. L., R. P., S. Ș., S. I. A., S. N., T. A. A., C.E., M. C., P.O. G., reprezentați de S.P.Î.P.V împotriva sentinței civile nr.809 din 17 iunie 2014, pronunțată de Tribunalul Vâlcea, în dosarul nr. 757/90/2014, intimat fiind pârâtul L.T.S.Nr.1 B.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au lipsit părțile.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că intimatul-pârât a depus un punct de vedere cu privire la eventuala sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

CURTEA

I. Situația de fapt și obiectul cererii de chemare în judecată:

Prin acțiunea înregistrată la data de 03.03.2014, reclamanții A.V., A.E. S., B. E.A., B. A., B. M. D., C. M.E., C.A.M., C. I., C. D., C.E., C. E.G., D.I., D. M., E.I., F.I.G., F.M., G.D., G. A.C., G.I., G. I., L. C., M.M., M.M., M.E., N.M. M., Ol.M., P. T., P. M., P.G., P. E., R. A. I., R. G., R. L., R. P., S. Ș., S. I. A., S. N., T. A. A., C.E., M. C., P.O. G., reprezentați de S.P.Î.P.V au solicitat obligarea pârâtului L.T.S.Nr.1 B la calculul drepturilor salariale conform celui stabilit prin Legea nr.221/2008 și la plata diferențelor de drepturi salariale rezultate începând cu data de 13 mai 2011 până la data la care se va pronunța sentința în cauză.

Motivând în fapt și în drept cererea, reclamanții arată că au fost admise acțiunile formulate pentru aceștia de sindicat și a fost obligată unitatea de învățământ la plata drepturilor salariale conform calculului stabilit prin Legea nr.221/2008 pentru aprobarea O.G.nr.15/2008, începând cu 01.10.2008 până la data de 31.12.2009.

Prin Legea nr.221/2008, s-a prevăzut că, din 01.10.2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 pentru salariile personalului didactic să fie de 400.00 lei. Legea a fost declarată constituțională în cadrul controlului anterior de constituționalitate, mai mult, prin Decizia nr.3/2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție,

pronunțată în soluționarea recursului în interesul legii, s-a stabilit, ca efect al declarării ca neconstituțională a O.U.G.nr.136/2008, 151/2008 și 1/2009, că dispozițiile O.G. nr.15/2008, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr.221/2008, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale cuvenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate, cu începere de la 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009.

Pentru perioada ulterioară datei de 31 decembrie 2009, se arată că, prin hotărâri judecătorești, s-a dispus plata acelorași diferențe de drepturi salariale și pentru anul 2010, și pentru anul 2011, însă numai până la 12 mai 2014.

Legat de această din urmă soluție a instanțelor judecătorești este invocată Decizia nr.11/2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin care, în soluționarea recursului în interesul legii, s-a stabilit interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.5 alin.6 din OUG nr.1/2010 și ale art.30 din Legea nr.330/2009 în sensul că personalul didactic din învățământ, aflat în funcție la data de 31 decembrie 2009, are dreptul, începând cu 1 ianuarie 2010, la un salariu lunar calculat în raport cu salariul de bază din luna decembrie 2009, stabilit în conformitate cu prevederile O.G.nr.15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.221/2008.

Referindu-se la perioada din litigiu, reclamantii arată că prin Legea nr.285/2010, art.1 alin.(1) raportat la art.3 și 30 din Legea nr.330/2009, menținerea salariilor în cuantumul aflat în plată s-a prevăzut pentru tot anul 2011, prin urmare rezultatul calculului stabilit prin Legea nr.221/2008 opera pentru întreaga durată a acestui an.

Legea nr.283/2011 privind aprobarea OUG nr.80/2010 pentru completarea art.11 din OUG nr.37/2008 a prevăzut, la art.II pct.1 art.(1) (1), că, în anul 2012, cuantumul brut al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011.

Cum acesta este cel rezultat din calculul prevăzut de Legea nr.221/2008, se plătește în aplicarea alin.(3) al textului de lege, chiar dacă pentru cadrele didactice se face referire la Legea nr.63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.

Se susține că aceeași este situația și în anul 2013, conform art.2 din OUG nr.84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, iar pentru anul 2014 este aplicabil același calcul, chiar dacă, prin OUG nr.103/2013, se prevede, la art.1 alin.(4), că în anul 2014, în ceea ce privește salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ se aplică prevederile Legii nr.63/2011.

Prin întâmpinare, pârâtul L.T.S.Nr.1 B a arătat că, din 13.05.2011, a intrat în vigoare Legea nr.63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, care cuprinde o serie de dispoziții speciale în ceea ce privește stabilirea salariilor, iar prin art.6 stabilește că orice alte dispoziții contrare în această materie se abrogă.

Unitatea școlară susține că a aplicat întocmai aceste prevederi legale.

Acțiunea a fost respinsă, tribunalul reținând că, în perioada din litigiu, salarizarea personalului din învățământ s-a făcut corect în baza Legii nr.63/2011, la dispozițiile căreia s-a făcut trimitere chiar în cuprinsul legilor de salarizare unitară a personalului bugetar apărute ulterior.

În apelul formulat împotriva sentinței, critica potrivit căreia hotărârea este lipsită de temei legal este argumentată prin aceea că salariul de bază pe anul 2011 nu

poate fi mai mic decât cel convenit salariaților din sistemul public în baza actelor normative constituționale și a hotărârilor judecătorești în luna decembrie 2009, diminuat conform dispozițiilor Legii nr.118/2010 și majorat cu 15% potrivit Legii nr.285/2010.

Or, principiul menținerii salariilor aflate în plată în decembrie 2009, implicit în decembrie 2011 este perpetuat de legile unice de salarizare pe întreaga perioadă din litigiu.

II. Curtea constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art.519 Cod procedură civilă, pentru următoarele motive:

1. De lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor Legii nr.63/2011 în raport de dispozițiile Legilor-cadru de salarizare nr.330/2009, 284/2010 și 285/2010 depinde soluționarea cauzei întrucât:

- se solicită plata salariului de bază a cărui regulă de calcul era prevăzută de art.48 din Legea nr.128/1997, în cuantumul rezultat din calculul prevăzut în Legea nr.221/2008, aflat în plată la 31 decembrie 2009, respectiv la 12.05.2011, în virtutea principiului menținerii în plată a salariilor avute la 31 decembrie 2009, consacrat de legile unice de salarizare.

- părțile susțin că, din 13.05.2011, salariile au fost calculate și plătite prin aplicarea prevederilor Legii nr.63/2011 care, la art.1, stabilește că salarizarea personalului din învățământ se va face potrivit anexelor sale, care au aplicare imediată, cuantumul brut al salariilor de încadrare fiind cel prevăzut în aceste anexe.

Potrivit anexei nr.2 la lege, salariile de încadrare ale personalului didactic, componentă a salariului de bază, din învățământul preuniversitar au un cuantum fix, diferențierea făcându-se pe funcții și vechimea în învățământ, iar cele ale personalului didactic auxiliar au fixate limite minime și maxime ale cuantumului.

- din precizările solicitate unității de învățământ rezultă că salariul de bază al apelanților – reclamanți, personal didactic și didactic auxiliar, plătit acestora în baza Legii nr.63/2011 începând cu 13.05.2011, este mai mic decât cel aflat în plată anterior.

2. Problema de drept este nouă deoarece Înalta curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre cu privire la textele de lege menționate.

3. Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii, în curs de soluționare

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept.

Apelanții – reclamanți nu au formulat un punct de vedere.

Asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare, intimatul – pârât L.T.S.Nr.1 B exprimându-și acordul, a arătat că prin Legea nr.63/2011 s-a stabilit ca personalul din învățământ încadrat pe aceleași funcții didactice, cu îndeplinirea condițiilor pentru ocuparea acestora să beneficieze de aceeași remunerație.

A fost respinsă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr.63/2011, Curtea Constituțională reținând prin Decizia nr.31/2013 că, în ceea ce privește salariul care urmează a fi plătit în viitor, este dreptul autorității legislative de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat.

Curtea a constatat că Legea nr.63/2011 a fost adoptată pentru a se realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

Este dedusă judecății plata salariului de bază al cadrelor didactice și didactice auxiliare din învățământul preuniversitar ulterior intrării în vigoare a Legii nr.63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.

Această lege prevede, la art.1 și 3, aplicarea imediată a anexelor sale, în care sunt stabilite cuantumul salariilor de încadrare componentă a salariului de bază, precum și asigurarea minimului de 670 lei lunar, după aplicarea la salariul de încadrare a sporurilor și a celorlalte elemente ale sistemului de salarizare conform anexei 5.

Legea stabilește, la art.4 alin.(2), obligația ordonatorilor principali de credite și a angajatorilor de a stabili salariile de bază, sporurile și celelalte elemente ale salariului potrivit dispozițiilor sale, prevederile legale contrare modului de stabilire a salariilor în anul 2011 prevăzut de art.1 pentru personalul didactic și didactic auxiliar fiind abrogate prin art.6.

Această lege a apărut în etapa tranzitorie 2010 – 2013 instituită prin art.1 și 7 din Legea nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, pentru aplicarea etapizată a regulilor salarizării unice până la îmbunătățirea sistemului, etapă guvernată potrivit legilor - cadru de salarizare, de reguli cu valoare de principiu.

Legea nr.330/2009, deși anterioară perioadei din litigiu, este cea care determină contextul în care apare Legea specială nr.63/2011.

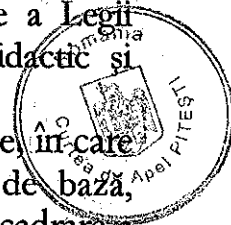
Legea nr.330/2009 are ca obiect de reglementare, potrivit art.1, **stabilirea unui sistem unitar de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului**, care include și personalul de învățământ.

Scopul adoptării sale este, potrivit art.6, **armonizarea sistemului de salarizare a personalului din sectorul bugetar** în raport cu importanța, răspunderea, complexitatea activității, nivelul studiilor necesare desfășurării activității, **realizarea ierarhiei salariilor funcțiilor de bază atât între domeniile de activitate**, cât și în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate, având la bază și criterii precum nivelul studiilor și competențelor, importanța socială a muncii, responsabilitatea și impactul deciziilor, expunerea la factori de risc, dificultatea activităților specifice.

Nu în ultimul rând, sunt declarate ca scopuri ale reglementării unice de salarizare transparența mecanismului de stabilire a salariului de bază și a celorlalte drepturi salariale, **compatibilizarea procesului de descentralizare cu principiile legii**.

Deși prevede în anexe coeficienții de ierarhizare pe categorii de personal bugetar iar în Capitolul III stabilește valoarea coeficientului de ierarhizare pentru stabilirea salariului de bază, Legea nr.330/2009 instituie, prin art.1 alin.(3) și 7, **perioada tranzitorie 2010–2015**, altfel spus, o aplicare etapizată a legii unice de salarizare, până când sistemul va fi simplificat și îmbunătățit astfel încât să poată fi aplicat Capitolul III.

Aceasta înseamnă că prevederile Cap.III sunt oprite de la aplicare până la finalizarea sau încheierea etapei tranzitorii. Potrivit art.7 alin.2 din lege, realizarea trecerii

de la sistemul existent în decembrie 2009 la noul sistem de salarizare se efectuează în mod etapizat cu scopul ca, în perioada de implementare a noii legi, nicio persoană să nu înregistreze o diminuare a salariului brut, adică a salariului de bază și a celorlalte elemente de salarizare de care beneficia anterior modificărilor legislative.

Regula care guvernează etapa tranzitorie, **a menținerii a drepturilor salariale aflate în plată la 31 decembrie 2009**, este preluată și de art.30 alin.(5) și (6), care stabilește ce se plătește efectiv salariatului.

Această regula se degajă și din prevederile art.31 și 32, personalul nou încadrat și cel promovat pe funcții în perioada de aplicare etapizată fiind plătit la nivelul de salarizare aflat în plată pentru funcții similare.

Următoarea Lege - cadru de salarizare, nr.284/2010, are același obiect de reglementare - stabilirea unui sistem unitar de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului - reglementarea unitară constituind în același timp principiu al sistemului de salarizare conform art.1 și 3. Sunt declarate la art.5 aceleași scopuri cu cele avute în vedere la adoptarea Legii nr.330/2009; este confirmată existența **etapei tranzitorii** de aplicare prin prevederile art.7, iar pentru stabilirea valorii salariilor de bază pe anul 2011, prin art.7 alin.2 se face trimitere la Legea privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.

Această lege - cadru de salarizare, Legea nr.284/2010 este și în prezent în vigoare.

Potrivit art.1 din Legea nr.285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, salariul de bază care se plătește este cel din octombrie 2010 majorat cu 15%.

Regula menținerii în plată a salariilor existente și a amânării aplicării valorii de referință și a coeficienților de ierarhizare din anexele Legii-cadru nr.284/2010 este reafirmată și în prevederile art.4 din Legea nr.285/2010, respectiv în art.2, pentru cei nou încadrați sau promovați în funcții.

Acesta este ansamblul de reguli, scopuri și principii care guvernează reglementarea salarizării și achitarea salariilor personalului din sectorul bugetar plătit din bugetul consolidat al statului, cum este și personalul din învățământ, la apariția Legii nr.63/2011.

Prin acte normative adoptate ulterior în materia salarizării unice a personalului bugetar, Legea nr.283/2011, OUG nr.84/2012, OUG nr.103/2013, sunt menținute regulile de aplicare tranzitorie a Legii - cadru de salarizare nr.284/2010, în perioada 2010 - 2015, cea mai importantă fiind cea a menținerii salariilor aflate în plată în anul anterior.

Contrar celor susținute în punctul de vedere al unității școlare, aplicarea Legii nr.63/2011 a determinat o reducere a salariului de bază față de cel aflat în plată.

Cu titlu de exemplu, salariul de bază de 2293 lei din decembrie 2009, calculat prin aplicarea prevederilor Legii nr.221/2008, a scăzut la 2088 lei, în aprilie 2011, iar după aplicarea Legii nr.63/2011, adică din mai 2011, este de 1882 lei.

Salariul de bază de 2507 lei, din decembrie 2009 devenit 2.417 lei, în aprilie 2011, scade la 1978 lei în mai 2011.

Legea nr.63/2011 a scos personalul didactic și didactic auxiliar din sfera reglementării unice ce viza personalul bugetar plătit din bugetul consolidat al statului cu încălcarea principiilor și a scopurilor încă în vigoare, care dirijează modul de reglementare a salarizării în domeniul bugetar.

Legea specială nouă înfrânge caracterul unitar al reglementării, lasă fără finalizare scopul armonizării sistemului de salarizare a personalului din sectorul bugetar

în raport cu importanța, răspunderea, complexitatea activității *prin realizarea ierarhiei salariilor între domeniile de activitate.*

Obiectivul asigurării transparenței prin unificarea sistemelor de salarizare este infirmat, altfel spus nu mai este urmărit, deși legea îl consideră în continuare necesar.

Iar (și) în privința plății efective a drepturilor salariale pe calea legii speciale, este ocolită *regula cu valoare de principiu a menținerii de la un an la altul, în etapa tranzitorie 2010 - 2015, a salariilor aflate în plată*, atât pentru asigurarea timpului necesar îmbunătățirii sistemului de salarizare existent, cât și pentru reducerea impactului aplicării valorilor de referință și a coeficienților de ierarhizare din anexele legii-cadru, pentru cazul în care rezultă o reducere a salariilor.

Cum însă aceste scopuri și principii sunt încă în vigoare, nu au fost abrogate, rezultă că nu este permisă o reglementare derogatorie pentru un anumit segment al personalului din sectorul bugetar plătit din bugetul consolidat al statului în raport cu reglementarea-cadru în materie, instituirea altor reguli de plată, în pofida scopurilor și principiilor consacrate, fiind lipsită de eficiență.

Din expunerea de motive a proiectului său, noul act normativ, Legea nr.63/2011, derogatoriu de la principiile etapei tranzitorii, nu își găsește justificarea deoarece, la apariția Legii unice de salarizare nr.330/2009, întregul personal didactic auxiliar din învățământ beneficia prin lege, respectiv prin Legea nr.221/2008, de aceeași remunerație, iar impactul menținerii remunerației la acest nivel pe întreaga perioadă tranzitorie fusese analizat la adoptarea Legii nr.330/2009.

Prin legea în baza căreia se face, în prezent, salarizarea personalului din învățământ, sunt evinse principiile legii-cadru de salarizare, care au ca principal obiectiv, evitarea oricărei scăderi a salariilor, în perioada de tranziție, pentru personalul bugetar.

V. Prezentarea jurisprudenței

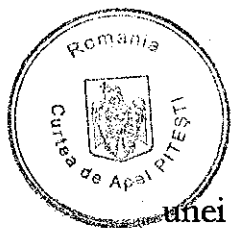
În țară au fost identificate soluții de respingere a acțiunilor cu acest obiect: decizia civilă nr.795/10.11.2014 pronunțată de Curtea de Apel Brașov în dosarul nr.851/119/2014, decizia nr.174/17.02.2015 pronunțată de Curtea de Apel Iași în dosarul nr.4298/99/2014. Aceeași soluție a fost pronunțată și de Curtea de Apel Pitești în dosarul nr.1827/90/2014, prin decizia civilă nr.89/2015.

Argumentele redată în motivarea hotărârilor sunt acelea potrivit cărora, din 13.05.2011, își găsesc aplicarea dispozițiile speciale și derogatorii ale Legii nr.63/2011, orice alte dispoziții contrare privitoare la stabilirea salariilor de bază ale personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ fiind abrogate prin art.6.

Prin sentința civilă nr.10184/21.10.2013 pronunțată de Tribunalul Argeș în dosarul nr.24207/109/2012, s-a dispus plata către reclamantii și intervenienții cadre didactice și didactice auxiliare a diferenței dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele cuvenite prin aplicarea Legii nr.63/2011, prin raportare la Legea nr.221/2008 pentru aprobarea O.G.nr.15/2008, și pentru perioada 13.05.2011-21.10.2013, în raport de perioada efectiv lucrată, drepturi ce se vor actualiza cu indicii de inflație la data plății. Prin decizia civilă nr.579/12.03.2014 a Curții de Apel Pitești, au fost soluționate recursurile formulate împotriva sentinței.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea și aplicarea prevederilor Legii nr.63/2011, în raport de dispozițiile Legilor-cadru de salarizare nr.330/2009 și nr.284/2010, respectiv nr.285/2010, în sensul de a se lămurii dacă principiile, scopurile și regulile de aplicare etapizată în perioada de implementare a legilor de salarizare unitară a întregului personal bugetar, cu excepțiile prevăzute de legile-cadru, se opun ca prin lege specială să fie scoasă o categorie de personal bugetar, și anume cea a cadrelor didactice, din sfera de reglementare unică, implicit de sub protecția regulilor de calcul și plată a drepturilor salariale, stabilind salarii mai mici decât cele aflate în plată în decembrie 2009, respectiv aprilie 2011, în condițiile în care legile unice de salarizare sunt încă în vigoare.

Suspendă judecata apelului declarat de reclamantii: reclamantii A.V., A.E. S., B. E.A., B. A., B. M. D., C. M.E., C.A.M., C. I., C. D., C.E., C. E.G., D.I., D. M., E.I., F.I.G., F.M., G.D., G. A.C., G.I., G. I., L. C., M.M., M.M., M.E., N.M. M., Ol.M., P. T., P. M., P.G., P. E., R. A. I., R. G., R. L., R. P., S. Ș., S. I. A., S. N., T. A. A., C.E., M. C., P.O. G., reprezentați de S.P.Î.P.V, împotriva sentinței civile nr.809 din 17 iunie 2014, pronunțată de Tribunalul Vâlcea, în dosarul nr.757/90/2014, intimat fiind pârâtul L.T.S.Nr.1 B, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 14 aprilie 2015, la Curte de Apel Pitești
- Secția I civilă.

Președinte,
CP.-I.

Judecător,
N.S.P.

Grefier,
N.S.M.-B.